

متن پرسش

سلام خدمت استاد عزیز دلسوز: تشکر که برای دستگیری و راهنمایی وقت می‌گذارید. اجرتون با حضرت زهرا (س) در مورد پرسش ۴۲۳۱۶ میشه کمی بیشتر توضیح بفرمایید، خصوصا دو سه جمله آخر توضیحاتتون. اگر چنین انسانهایی در زندگیمون بیایند (با همون صفات و توضیحاتی که در دو سه جمله آخر بیان کردید) آیا باید به حساب امتحان الهی گذاشت صبر کرد؟ چاره چیه؟ چه ذکری بگیم که دلمون گرم بشه؟ آرام بشه. خیلی زندگی سخت میشه اگر ندونیم باید چکار کنیم خصوصا اگر دوری کردن ممکن نباشه، بسیار ممنونم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان‌طور که در جواب سؤال شماره ۴۲۳۱۸ تذکر داده شد در ارتباط با دیگر انسان‌های اهل فکر و اهل دل، خود به خود انسان در روحانیت خود بیشتر حاضر می‌شود و اگر آن مرد الهی، آن شهید بزرگوار فرمودند زندگی‌نامه و آثاری که حکایت از سیره شهداء می‌کنند را مطالعه کنیم، در این رابطه گویا با آن‌ها زندگی می‌کنیم. و این‌جا است که اگر با همه انسان‌ها باشیم که در جای خود می‌تواند مفید باشد؛ در عین حال، در پیش خود هستیم. حضرت آیت الله حسن‌زاده آملی چه اندازه زیبا این نکته را با ما در میان گذاشتند: «بُودِ مرد تمامی آن که از تن‌ها نشد تنها / ولکن به تنهایی بود تن‌ها، و با تن‌ها بود تنها» در این رابطه در نسبتی که باید با رهبر معظم انقلاب و شهدا داشت، می‌توان به چنین حضوری فکر کرد. در ضمن نظری به سؤال و جواب شماره ۴۰۵۵۶ بیندازید خوب است. موفق باشید